

simpelt den, at dette Lovforslag — det ere alle enige om — indeholder mange gode og humane Bestemmelser; at dette Lovforslag indfører betingede Straffedomme; at dette Lovforslag vil fritage mange unge Mennesker og Børn for legemlig Revselse. Alle ere enige om, at det er gode og humane Fremskridt, og den ærede sidste Talers Foredrag var jo et Vidnesbyrd om, at han, selv om han er en ivrig Modstander af Lovforslaget, som det foreligger, erkender Rigtigheden af, hvad jeg her siger.

Det, man da retter hele sin Kraft paa, det er at slaa Lovforslagets § 5 ned. Hvad er det da, der staar i § 5. Der staar ikke i § 5, at en Voldsmand, en Bølle skal have legemlig Straf, fordi han gaar hen og slaar et uskyldigt og sagesløst Menneske fordærvet, maaske for Livstid. Nej, den Sport kan en Bandit, trods denne Lov, øve hvert 5te Aar, uden at han derfor bliver tugtet med legemlig Revselse. Men der staar i Paragraffen, at i Gentagelsestilfælde, dersom en Voldsmand to Gange i Løbet af 5 Aar gaar hen og overfalder sagesløs Mand eller Kvinde, faar han som Tillægsstraf en legemlig Revselse, og det mener jeg, ærlig talt, han har vel fortjent, og det er min Overbevisning, at saadan tænker Flertallet af det danske Folk. Og naar man siger, man vil sætte en Skamplet paa vor Lovgivning ved en saadan Bestemmelse, saa tager jeg mig den Skam meget let. Nej, det vil snarere blive en Skamplet paa vor Nation, at Bølleuæsenet kan trives saa stærkt i vort Samfund, at vore Magtmidler ikke ere stærke nok til at slaa det ned. Det er en Skamplet paa vort Samfund, at man kan sige, at trods den Udvikling, der er foregaaet i Landet, kan Bølleuæsenet trives saaledes, som man har set det udvikle sig i en Række af Aar. Men det synes, som om de Herrer, idet de tale om denne Paragraf, glemme den anden Side af Sagen, glemme de mange sagesløse, fredelige, lovlydige Borgere, der blive Genstand for disse raa Bølleoverfald.

Man taler om Humanitet. Jeg tror ikke, der er noget Ord, der saa skammelig er blevet misbrugt i disse Dage. Hvad betyder Humanitet? Ja, vi vide alle sammen, at det stammer fra det latinske homo, som betyder Menneske, og ved en human Mand eller Kvinde tænker man paa en menneskekærlig, menneskevenlig Mand eller Kvinde. Men naar jeg har Valget mellem at skulle vise min Menneskevenlighed og Menneskekærlighed over-

for de mange fredelskende og lovlydige Mennesker, der blive slaaede fordærvede af Bøller, og at vise min Menneskekærlighed og mit Menneskesindlag overfor Bøllerne, saa har jeg ikke vanskeligt ved at træffe mit Valg. Og dette Lovforslag er netop fremkommet for at skaffe den fredelige Borger Frihed til uhindret at kunne færdes paa sin lovlige Færd, paa lovlig Vej og Sti her i Landet, uden at risikere et raat og brutalt Overfald.

En Straffelov giver man ikke et Folk for dets Dyders Skyld, men fordi der sker Udskejelser i Samfundet. Være Menneskene saa gode, som de burde være, saa behøvede man ingen Straffelov, og Straffeloven fastsætter Straffens Karakter og Haardhed i Forhold til Forbrydelsens Karakter. Det er ikke Straffelovens Hovedhensigt at forbedre Individet. Nej, Straffeloven maa indeholde saadanne Straffebestemmelser, at Forbrydelsens Art staar i Forhold til Straffens Strenghed eller Haardhed.

Jeg siger derfor, at jeg ikke er bange for, at jeg skulde faa Skyld for Inhumanitet, fordi jeg vil være med til at fastsætte saadanne Lovbestemmelser, at man kan beskytte den fredelige Borger og Borgerinde i vort Samfund. Det er Hovedformaalet. Loven gives kun for et Tidsrum af 6 Aar; lad os da prøve, om man ikke ad den Vej kan hæve det Bølleuæsen, som er en Skamplet paa vort Folk!

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) udtalte i Gaar, at man ikke var tjent med, at det i Udlandet blev sagt: Er det danske Folk paa et saadant Kulturtrin, at det indfører Pryglestraf i visse Tilfælde? Jeg vil sige til det ærede Medlem: Kunde man ikke snarere frygte for, at man i Udlandet spurgte: Staar det danske Folk paa et saa lavt Kulturtrin, at Bølleuæsen endnu kan finde Sted? Det er jo et Udslag af den gamle hedenske Bersærkertankegang. I mange gamle Sagn finder man Fortællinger om Bersærker, der ikke kunde styre sig selv, der bed i Skjoldene og slog ned for Fode, hvem de mødte uden Maal eller Med, blot for at tilfredsstille Trangen til at slaa ned. Bølleuæsenet er et Udslag af den gamle hedenske Lyst til at slaa ned for Fode, enten man har Grund dertil eller ej. Det forekommer mig, at man ikke skal tage sig de Udtalelser om, hvad Udlandet siger i saa Henseende, alt for nær. Jeg nærer ingen Frygt paa dette Punkt. Den Nation, som vi her i Danmark have mest at gøre med i vort Aar-